

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ ที่มีต่อความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศและความถนัดทางภาษาต่างกัน ครอบคลุมสาระสำคัญ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปและอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะที่มีต่อความคงทนในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศและความถนัดทางภาษาที่ต่างกัน

สมมติฐานของงานวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะจะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง จะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ สูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ
3. นักเรียนที่มีเพศและความถนัดทางภาษาต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะจะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์จอห์น ซึ่งทั้งหมดกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โดยคัดเลือกและแบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มละ 18 คน ดังนี้

1. กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาสูงเพศชาย
2. กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาต่ำเพศชาย
3. กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาสูงเพศหญิง
4. กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาต่ำเพศหญิง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความถนัดทางภาษา (Thai Language Aptitude Test - TLAT Form 1 Level I a) ของสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เป็นบทเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 2 เรื่อง คือเรื่อง "IN TOWN" และเรื่อง "IN THE COUNTRY"
3. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานก่อนเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และแบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียน

วิธีดำเนินการทดลอง

หลังจากแบ่งกลุ่มทดลองแล้วให้นักเรียนท

1. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 72 คน ทำแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานก่อนเรียน เรื่อง "IN TOWN" และเรียนบทเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง "IN TOWN" จากครูผู้สอนพร้อมกัน
2. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่ม ฝึกเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เรื่อง "IN TOWN"
3. เมื่อเรียนจบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง "IN TOWN" ทันที
4. หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 72 คน ทำแบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียน เรื่อง "IN TOWN" เพื่อวัดความคงทนในการเรียน
5. หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ ทำการทดลองตั้งแต่นั้นอีกครั้งโดยใช้บทเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง "IN THE COUNTRY"

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบทดสอบทั้งหมดไปตรวจให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences) ในการประมวลผลข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (T-Test) รวมทั้งวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม 2 ทาง (Two-Way ANOVA) และทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการ Tukey จากนั้นวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ
3. นักเรียนที่มีเพศและความถนัดทางภาษาต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผลการวิจัยที่ทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงขออภิปรายเป็นรายข้อดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เพศไม่มีผลต่อความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเมื่อเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ แม้ว่าจะมีผลการวิจัยของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาพบว่า เพศหญิงมีความสามารถ

ทางภาษาสูงกว่าเพศชายทั้งด้านคำศัพท์ ความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษา (ประสาธ อิศรปริดา, 2534) แต่จากผลของการวิจัยที่ได้กลับไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากการที่คอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น นักเรียนได้มีโอกาสเรียนเนื้อหาต่าง ๆ จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากขึ้น ซึ่งการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าการเรียนในห้องเรียน จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ในปัจจุบันแทบไม่พบความแตกต่างด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (ผกาทิพย์ ศุขวัฒน์, 2528) แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็สนใจในการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loyd and Gressard (1985) ที่ศึกษาพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่แตกต่างกัน และจากการที่ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย รวมทั้งใน วงการศึกษาคอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น จึงเป็นโอกาสที่นักเรียนทั้งชายและหญิงจะได้มีโอกาสสัมผัสและได้ใช้งานคอมพิวเตอร์อย่างเท่าเทียมกันในการเรียน และเวลาที่ให้ในการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็เท่ากันทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ดังนั้น เมื่อนักเรียนทั้งชายและหญิงต่างมีความสนใจและมีโอกาสได้เรียนและฝึกจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่แตกต่างกัน จึงน่าจะเป็นสาเหตุทำให้ทั้งนักเรียนชายและหญิงมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน เมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของ Levy (1985) ที่ศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับผลการทดลองของ Teh and Fraser (1993) ซึ่งพบว่า เพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันทั้งในด้านทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แม้ว่าจะมีผลงานวิจัยของหลาย ๆ ท่านที่ พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ตลอดจนความสามารถในการจำของผู้เรียน ดังเช่นผลการวิจัยของ Jones (1987) ที่พบว่า เพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศชายในการเรียนซ่อมเสริมจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และจากงานวิจัยของ Hativa and Shorer (1989) พบว่า เพศชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศหญิงเมื่อเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผลของความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความแตกต่างกัน แต่จากงานวิจัยที่กล่าวมาเป็นผลงานวิจัยที่ได้ทำขึ้นมาหลายปีแล้ว ซึ่งในขณะนั้นคอมพิวเตอร์ยังไม่แพร่หลายในวงการศึกษาเท่าที่ควร และคอมพิวเตอร์ยังเป็นที่รู้จักและมีผู้ที่ได้ใช้คอมพิวเตอร์กันน้อยในหมู่นักเรียนในขณะนั้น

แต่ในปัจจุบันนั้นเปลี่ยนแปลงไปคอมพิวเตอร์ถูกนำเข้ามาใช้ในสถาบันการศึกษามากขึ้นดังได้กล่าวในข้างต้น ผลการวิจัยจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ดังผลการทดลองในงานวิจัยนี้

2. ผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อได้เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ ซึ่งผลการวิจัยข้อนี้ตรงกับสมมติฐานในข้อที่ 2 ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ นักเรียนจะได้เรียนคำศัพท์ตามความสามารถของตนเอง การที่จะเรียนรู้ได้ดีมาน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความถนัดทางภาษาของผู้เรียนด้วย ซึ่งผู้ที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีความสามารถทางภาษาสูง ตรงข้ามกับผู้ที่มีความถนัดทางภาษาต่ำจะมีความสามารถทางภาษาต่ำด้วย (อัจฉรา วงศ์โสธร, 1975) ดังนั้นความถนัดทางภาษาจึงมีผลต่อความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะด้วย เพราะเนื่องจากการเรียนรู้และความจำมีความสัมพันธ์กัน (Cermak, 1972) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของหลายท่านที่พบว่า บุคคลที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะเรียนรู้และทำกิจกรรมทางภาษาได้ดีกว่าบุคคลที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ ดังเช่นผลการวิจัยของ อรุณ พรหมจรรย์ (2531) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีความสามารถในการระลึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ เมื่อเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดิเรก วรรณเศียร (2530) ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ เมื่อเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีเพศและความถนัดทางภาษาต่างกัน เมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ 3 จากผลการวิจัยที่ได้แสดงว่า นักเรียนที่มีเพศและความถนัดทางภาษาที่ต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ มีผลทำให้ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยในกลุ่มนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาที่ต่างกันพบว่า เพศหญิงจะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเพศชาย และจากการทดลองผู้วิจัยสังเกต พบว่า นักเรียนหญิงมีช่วงความสนใจ

ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะนานกว่านักเรียนชาย โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีความพยายามในการท่องคำศัพท์ให้แน่ใจก่อนที่จะลงมือตอบคำถามในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งจะตรงกันข้ามกับกลุ่มนักเรียนชายที่มีความถนัดทางภาษาสูง กลุ่มนี้จะเรียนโดยการลองผิดลองถูกกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีความถนัดทางภาษาต่ำและกลุ่มนักเรียนชายที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ จะมีลักษณะการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะคล้ายกัน คือ ไม่สนใจในการตอบคำถามจากบทเรียนและไม่พยายามเรียนรู้จากคำตอบที่ถูกต้องที่บทเรียนคอมพิวเตอร์แสดงให้เห็น ดังนั้นจึงทำให้เกิดความแตกต่างของคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีความถนัดทางภาษาสูงและต่ำ เมื่อเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ จะเห็นได้ว่า กลุ่มทดลองทั้งหมดมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกันตามเพศและความถนัดทางภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ พรหมจรรย์ (2531) และ ดิเรก วรรณเศียร (2530) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศที่พบว่า เพศชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศหญิงเมื่อเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Hativa and Shorer, 1989) แสดงให้เห็นว่านักเรียนเพศชายและหญิงที่มีความถนัดทางภาษาสูงและต่ำเมื่อเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ จะมีความคงทนในการจำที่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพศชายและหญิงที่มีความถนัดทางภาษาสูงและต่ำเป็นรายคู่พบว่า เพศชายที่มีความถนัดทางภาษาสูงกับเพศหญิงที่มีความถนัดทางภาษาสูง มีคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของคู่อื่น ๆ พบว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งการที่เพศชายที่มีความถนัดทางภาษาสูงกับเพศหญิงที่มีความถนัดทางภาษาสูง มีคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน ก็เนื่องมาจากว่าผู้เรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง ย่อมมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ดีอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อได้เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็จะส่งผลให้มีการเรียนรู้ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ พรหมจรรย์ (2531) ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีความสามารถในการระลึก

คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำ สำหรับผู้มีความถนัดทางภาษาต่ำ เป็นผู้เรียนรู้ทางด้านภาษาได้ช้าดั่งนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง ก็ย่อมมีคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำกว่าผู้เรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง ซึ่งเป็นไปตามปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ พรหมจรรย์ (2531) ดังที่กล่าวมาแล้ว แต่สำหรับในกลุ่มความถนัดทางภาษาต่ำ เพศชายและหญิงมีคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการสังเกตของผู้วิจัยในระหว่างการทดลองพบว่าในกลุ่มความถนัดทางภาษาต่ำ นักเรียนหญิงมีความสนใจและพยายามในการทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากกว่านักเรียนชาย จึงมีผลให้นักเรียนหญิงมีคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสาท อิศรปริดา (2534) ที่พบว่า เพศหญิงมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเพศชายทั้งด้านคำศัพท์ ความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษา

4. จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดลองครั้งที่ 1 กับคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดลองครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.88 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการทดลองครั้งที่ 1 กับคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการทดลองครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.90 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 ซึ่งเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 2 ค่ามีค่าใกล้เคียงกันและมีค่าเกือบถึง 1 ซึ่งหมายความว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดลองครั้งที่ 1 กับคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดลองครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันมากโดยในการทดลองครั้งที่ 1 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสูง การทดลองครั้งที่ 2 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะมีค่าสูงด้วย ส่วนคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการทดลองครั้งที่ 1 กับคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการทดลองครั้งที่ 2 ก็เช่นเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันมากโดยในการทดลองครั้งที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำมีค่าสูง การทดลองครั้งที่ 2 คะแนนความคงทนในการจำก็จะมีค่าสูงด้วยเช่นกัน

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 จึงสรุปได้ว่าการทดลองทั้ง 2 ครั้งได้ผล

ไม่แตกต่างกัน เป็นการยืนยันได้ว่าผลการทดลองที่ได้คือ 1) นักเรียนที่มีเพศต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน 2) นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาดำ และ 3) นักเรียนที่มีเพศและความถนัดทางภาษาต่างกันเมื่อเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งจะได้ผลเช่นนี้ในการทำทดลองทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษามลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะที่มีต่อความคงทนในการจำ กับวิชาในด้านทักษะอื่น ๆ อีก เช่น วิชาคณิตศาสตร์ หรือวิชาภาษาไทย
2. ควรมีการเพิ่มเวลาในการทดลองให้มากขึ้น และทำการวัดความคงทนในการจำ ในระยะเวลาต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกัน เช่น หลังจากทำการฝึกไปแล้ว 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ และ 1 เดือน เพื่อศึกษาอัตราการลดลงของความคงทนในการจำในช่วงเวลาต่าง ๆ
3. ควรมีการศึกษามลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะที่มีต่อความคงทนในการจำ กับตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านอื่น ๆ เช่น ความแตกต่างของอายุ หรือความแตกต่างของแบบของการคิดของผู้เรียน
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการเรียนจากโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะที่แสดงหน้าจอแบบขาวดำและแสดงหน้าจอแบบสี
5. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการเรียนจากโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ระหว่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ (Drill and Practice) กับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสอนเนื้อหา (Tutorial)